

విజయమ మాటలు

అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాల తొమ్మిదవ అధ్యక్షుడు వీలియం హౌసర్ హౌసర్, రికార్డుల వరకూ అత్యంత సుదీర్ఘమైన వరారంభోపన్యాసం ఇచ్చారు. అది 9,000 పదాలకు పైగా ఉంది. హౌసర్ ఆ వరసంగానికి చాలా గర్వపడి ఉంటారు, ఎందుకంటే అది ఒక చల్లని, వర్షపు జనవరి ఉదయం. ఆయన ఓవర్కోట్ ధరించడానికి గానీ, తన వరసంగానీ సంకీర్ణతం చేయడానికి గానీ నీరసం చూపారు. ఆ దుర్భరమైన పరిస్థితులలో రెండు గంటల మాట నిలబడిన తర్వాత ఆయనకు న్యాయమోసా నోకింది మరియు నెల రోజుల లోపే మరణించారు. ఎవరో చమత్కరమైనా, "ఏ అధ్యక్షుడూ ఇంత ఎక్కువ మాట్లాడి, ఇంత తక్కువ చేయలేదు" అని అన్నారు.

ఇవ్వండి, 'కల్వరే' అనే కొండపై నిలువపై వేలాడుతున్నవ్వండు యేసు చేసిన దానితో దీనిని పోల్చి చూడండి. ఆయన పలికిన మాటలు చాలా తక్కువ. మనకు కేవలం ఏడు మాత్రమే నవ్వూ చేయబడ్డాయి. అవి చాలా కలువతంగా ఉన్నాయి. వాటిలో ఒకటి కూడా ఆంగ్లంలో పది పదాల కన్నా ఎక్కువ లేదు. కానీ అవి ఎంత తక్కువగా, ఎంత కలువతంగా ఉన్నవవటికీ, ఆయన చెప్పిన మాటల ద్వారా నీత్యతవమంతా మార్చివేయింది. "ఏ మనిషి కూడా ఇంతకన్నా తక్కువ మాట్లాడి ఇంతకన్నా ఎక్కువ చేయలేదు" అని చెప్పవచ్చేమో.

ఆయన పలికిన మాటలన్నీటిలోకల్లా శరేవ్తమైనవి విజయ సూచకమైన మాటలు: "ఇది సంపూర్ణమైనది." "తరువాత, అంతా ఇవ్వండి సంపూర్ణమైందని తెలుసుకొని, లేఖనము నెరవేరుటకై యేసు, 'నాకు దవ్వకగా ఉంది' అని అన్నాడు. అక్కడ ద్రాక్షవారసము చేరుమున్న ఒక కుండ ఉండుచుండగా, వారు దానిలో ఒక నవాంజిని నానబెట్టి, ఆ నవాంజిని హాస్నోపు మోకక కాడకు గుచ్చి, యేసు వెదమల దగ్గరకు ఎత్తారు. ఆయన ఆ వానీయము ముచ్చుకొనినవ్వండు, యేసు, 'ఇది సంపూర్ణమైనది' అని అన్నాడు. ఆ మాటతో, ఆయన తలవంచే తన ఆత్మను అవ్వగించెను." (యోహాను 19:28)

ఆ పదబంధం ఆంగ్లంలో మనకు మూడు వేర్వేరు పదాలుగా వస్తుంది: *it—is—finished*. కానీ మూల భాష అయిన గ్రీకులో, అది కేవలం ఒకే పదం: *Tetelestai*. *Tetelestai* ఒక శక్తివంతమైన పదం. అది ఏదైనా మారితేగా మారితయిందని సూచించే ఒక ముగింపు పదబంధం. అది సంపూర్ణంగా ముగిసింది.

కొందరు ఇది నీనహాయతో కూడిన కేక అని అనుకున్నారు. యేసు, "ఓహో, ఇది మారితయింది!" అని అరుస్తూన్నాడని భావించారు. కానీ అది కాదు. మరొకొందరు, "ఓహో, ఇది మారితయింది" అని ఊరటతో కూడిన నీట్టూర్ము కావచ్చునని అనుకున్నారు. కానీ అది కూడా కాదు. ఇది వేషాదానీ సూచించే మాట కాదు, విజయగర్వమ మాట అని నేను గట్టిగా నమ్ముతున్నాను. ఇది వీలాహానీ సూచించే మాట కాదు, ఆనందోత్సాహానీ సూచించే మాట. ఇది నీరాశతో కూడిన కేక కాదు, విజయగర్వంతో కూడిన కేక. నీజానీకి, ఆయన "టెటెలెన్టాయ్!" అని కూడా కేక వేసి ఉండవచ్చు. ఇది మారితయింది!

కానీ, ఏమి మారితయింది?

1. యేసు భూలోక కార్యం ముగిసింది. ఏదైనా పనిని మౌదలువెట్టడం కంటే దానిని మారితే చేయడం చాలా కష్టం, కదా?

మేరు ఒక వరాజెక్ట్, కాలేజీ డిగ్రీ, పోలీస్, ఒక నిబద్ధత, జీవితం, ఇలా దీని గురించి మాట్లాడుతున్నా సరే: మారితే చేయడం కంటే మౌదలువెట్టడమే చాలా సులభం. అందుకే మారితే చేసిన వారికే మనం బహుమతులు ఇస్తాం. 'నేను బోనటన్ మారథాన్ మౌదలువెట్టాను' అని రాసి ఉన్న టీ-షర్టులు మేరు చూడరు కదా? వారశాల మౌదటి రోజే ఎవరికీ డివ్లోమా రాదు. కొత్త ఉద్యోగంలో చేరిన రెండో నెల మౌదటిలోనే మేకు బంగారు గడియారం రాదు.

మేరు మారితే చేసినవ్వండు మేకు వరతఫలం లభిస్తుంది. నీజం చెప్పాలంటే, మనలో చాలా మంది మనం వరారంభించిన పనిని మారితే చేయడానికి ఇబ్బంది పడతాము, కానీ యేసు అలా కాదు. ఆయన పనిని మారితే చేసేవాడు.

"టెటెలెన్టాయ్" అనే ఈ పదం యోహాను సుమారితలో మరో మూడుసార్లు ఉపయోగించబడింది మరియు ఆ మూడుసార్లు కూడా ఇది యేసు నోటి నుండి వచ్చినది. "నన్ను పంపినవాని చిత్తమును నెరవేరుచుటయు, ఆయన కార్యమును ముగించుటయు నా ఆహారము" అని యేసు చెప్పెను. (యోహాను

4:34) "'యోహాను సాక్షియము కంటె బలమైన సాక్షియము నా దగ్గర ఉన్నది. తండ్రి నాకు ముగించుటకు అవసరమైన కార్యము, అనగా నేను చేయుచున్న కార్యము, తండ్రి నన్ను పంపించిన సాక్షియమేదోచుచున్నది.'" (యోహాను 5:36) ఈ వ్యక్తి తాను మౌదలువెట్టిన దానిని మార్తె చేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నానని ముందుగానే చెబుతున్నాడు.

ఆయన నిలువకు వెళ్ళడానికి కొన్నే గంటల ముందు, తన తండ్రితో వర్రధనలో ఉండి, "నేను నాకు అవసరమైన పనిని మార్తెచేసి, భూమి మీద నీకు మహిమను తెచ్చేవెట్టాను" అని అన్నాడు. (యోహాను 17:4) కొన్నే గంటల తరువాత, ఆయన తన చేతులకు వేలాడుతూ, "ఇది మార్తెయిందే" అని కేక వేశాడు. (యోహాను 19:30) యేసు ఈ భూమికి వచ్చినవ్వుడు, ఆయన ఏ వరణాళిక లేకుండా, అవసరమైనది రాలేదు. ఆయనకు ఒక నిర్దిష్టమైన వరణాళిక ఉంది. ఏమీ చేయాలో ఆయనకు ఖచ్చితంగా తెలుసు. నెరవేరవలసిన వరవచనాలు, శిక్షణ ఇవ్వవలసిన మనుషులు, చేయవలసిన అదృశ్యాల మరెయి తెలియజేయవలసిన సందేశం ఆయనకు తెలుసు. ఆయన, "నన్ను పంపిన హాని చేతతమును నెరవేరచుటయే నా పని, ఆ పనిని నేను మార్తె చేస్తాను" అని అన్నాడు.

చాలా మంది వరజలు జీవితంలో ఎందుకు అంత అసంతృప్తిగా, నీరాశిగా, సంతోషంగా లేనట్లు భావించుకున్నారంటే, దానికి కారణం వారు యేసు మాదిరిని అనుసరించకపోవడమే. మార్తె జీవిత వరణాళిక లేదు. వారు వరతే ఇందరధననును, వరతే తక్షణ సంతృప్తి మూలాననే వెంబడిస్తారు మరియు వరతే సుఖభోగాననే ఆనందానిస్తారు. కానీ వారు నెరవేరం దాహంతోనే ఉంటారు. దీనికి విరుద్ధంగా, యేసు ఇలా అన్నాడు: "నా తండ్రి నన్ను ఏమీ చేయమంటాడో నేను తెలుసుకోవాలనుకుంటున్నాను మరియు దానిని మార్తె చేసే వరకు నేను దానిని చేస్తాను." వరజలారా, మే జీవితంలో పరమార్థాతకు అది రహస్యం. యేసు ఏ ఉద్దేశ్యంతో ఈ భూమిపై ఉన్నారో, అది ఉద్దేశ్యంతో మనం కూడా ఈ భూమిపై ఉన్నాము. తండ్రికి మహిమ తీసుకురావడానికే మనం ఇక్కడ ఉన్నాము. ఇది మిమ్మల్ని ఆశ్చర్యపరచవచ్చు, కానీ మనం కూడా సరిగ్గా అది విధంగా దానిని నాధించబోతున్నాము. కేవలం విధియత చూపడం దేవారా, వరతేకాతమకంగా మన నేపథ్య నిలువ వద్దకు వెళ్ళడం దేవారా మరియు దేవుడు మనలో నివసించి, పరిహాలించేలా మనల్ని మనం నిలువ వేయించుకోవడం దేవారా మనం దానిని నాధించబోతున్నాము.

మార్గంలో నిలకడగా ఉండి, పరుగును మార్తె చేయడం దేవారా మనం పరమార్థాతను వొందుతాము.

ఆ చివరీ విషయం చేయడమే అన్నీటికన్నా కష్టమైనది. మేలో కొందరు ఇలా అడుగుతున్నారు, "అది ఎలా చేస్తారు? వరేరణను ఎలా నిలుపుకుంటారు? జీవితమునే పరుగు పందెం మోతానానీ చివరీ గమ్యం వరకు పరుగెత్తే, దానిని విజయవంతంగా మార్తె చేయడానికి ధైర్యం ఎలా వొందుతారు?" యేసు రహస్యం గురించి బైబిలు మనకు ఏమీ తెలియజేస్తుందో పరీక్షిద్దాం.

మన విశ్వాసమునకు కర్తవ్యం, దానిని పరమార్థాతచూచువాడునైన యేసు వైపు మన కన్నులు నిలుపుదము. ఆయన తన యెదుట ఉంచబడిన ఆనందము నిమిత్తము నిలువను సహించి, దాని అవమానమును తృణీకరించి, దేవుని సేవాసనము యొక్క కుడి వైపున కూర్చుండినాడు. (హెబ్రీయులు 12:2) ఎలా ముగించాలో ఇది మనకు చెబుతుంది! మనం ముగించే విధానం ఇది, మనం యేసు వైపు చూస్తాము. యేసు ఎటు చూస్తాననారు? "తన యెదుట ఉంచబడిన ఆనందము నిమిత్తము ఆయన నిలువను సహించెను," ఆయన అవమానమును ద్వేషించెను, కానీ దాని గుండా వెళ్ళెను.

ఎందుకు? ఎందుకంటే, అవతలి వైపున, మానవుడు మార్తె సమాధానపడటానికి మార్గానని ఏర్పాటు చేసి, తాను దేవుని సేవాసనానికి కుడి వైపున కూర్చోబోతున్నానని ఆయనకు తెలుసు. మనం ఎక్కడకి వెళ్తున్నామో దానిపై మన దృష్టిని కేంద్రీకరిస్తాము. తక్షణ తృప్తిని కోరుకునే ఈ యుగంలో, మన వరతేఫలం నీత్యతవంలో ఉందని మనం గుర్తుంచుకోవాలి.

ఇవేమిట అహర్థం చేసుకోకండి. నేను క్రైస్తవ జీవితాన్ని దీనితోనూ మార్చుకోను, ఎందుకంటే మనం మన ఉద్దేశ్యాన్ని నెరవేర్చుకోవడానికి మరియు పరుగును ముగించడానికి వరయత్నించుకున్నప్పుడు దేవుడు మన జీవితంలో ఫలాలను ఇస్తాడు. గలతీయులకు 5వ అధ్యాయంలోని వరేమ, సంతోషం, శాంతి, సహనం అనే ఆత్మమ యొక్క తొమ్మిది ఫలాల గురించి మనం అధ్యయనం చేశాము. ఒక క్రైస్తవుడు అనుభవించినంత నభాయితో వాటిని మరెవరూ అనుభవించలేరు.

అయితే దీనికి మరో కోణం కూడా ఉంది. కరీన్తు అనుచరులుగా ఉండటం మన జీవితంపై కొన్ని డిమాండ్లను విధిస్తుంది. దేవునితో మన నడక యధార్థమైనదైతే, అది తయారైనా, ఆ డిమాండ్లను, జీవితంలోని చీకాకులను మనం ఎలా ఎదుర్కోంటామో అది మనకు తెలియజేస్తుంది. "తన యెదుట ఉంచబడిన ఆనందము నీమితము ఆయన అవమానమును తృణీకరించి నీలువను సహించెను; ఇవేమిట ఆయన దేవుని నింహాసనమునకు కుడివైపున కూర్చుండెను." (హెబ్రీయులు 12:2)

మీలో కొందరు మానేయాలనే ఆలోచనలో ఉన్నారు. ఈ వాతావరణం అభ్యుదయిస్తున్న మేలో కొందరు పరిచర్యను మానేయాలనే ఆలోచనలో ఉండవచ్చు, మీరు నిరాశకు గురవుతూ ఉండవచ్చు మరియు అది నిష్ఫలమని మీకు అనిపిస్తూ ఉండవచ్చు. "నేను ఏ విధ్యార్థికి నా సందేశాన్ని అందించలేకపోతున్నాను" అని భావించి, ఇక మానేయాలా అని ఆలోచిస్తున్న బైబిల్ హరశాల ఉపాధ్యాయులూ మీరు? అదే విధంగా ఉన్న వ్యక్తిగత పరిచర్య చేసేవారూ మీరు? మీలో కొందరు మీ వివాహ బంధాన్ని వదులుకోవాలని ఆలోచిస్తున్నారా? "నేను ఈ చరచి వ్యవహారాలను కొనసాగించగలనో లేదో నాకు తెలియదు" అని మీలో కొందరు ఆలోచిస్తున్నారా?

నేను మీకు ఒక ఉత్తమమైన సలహా ఇవ్వనా? యేసు ఎటు చూశాడో అటు చూడండి. నిత్యతవంపై తీరిగే దృష్టి వెట్టండి. "ఈ లోకం నా ఇల్లు కాదు; నేను కేవలం వరయాణికుడిని. నా నీధి ఆకాశానికి ఆవల ఎక్కడో నీకవిత్తు ఉంది." మీరు దానిని నవ్వుకుపోతే, జీవితాన్ని ముగించడం మీకు చాలా కష్టమవుతుంది, పొలు ఇలా అన్నాడు, "...మనం విడిచిపెట్టకుండా ఉంటే, తగిన సమయంలో మనం పంట కోస్తాము." (గలతీయులకు 6:9) విడిచిపెట్టవద్దు. టెటెలెన్టాయ్. యేసు తన పనిని మారతే చేశాడు.

విమోచన వరణాశీక మార్తయింది. విమోచన వరణాశీక ముగిసిందని అతనికి తెలుసు. ఆ 'టెటెలెన్టాయ్' అనే పదం ఒక ఆసక్తికరమైన పదం. మొదటి శతాబ్దంలో దీనిని తరచుగా వాణిజ్యపరమైన అర్థంలో ఉపయోగించేవారు. ఉదాహరణకు, ఎవరికైనా హయదాల పద్ధతిలో చెల్లించాల్సిన రుణం ఉంటే, ఆ వ్యక్తికి చివరి రోజున లోపలికి వచ్చే, ఆ కొద్దివాటి డబ్బును కింద పడేసి, "టెటెలెన్టాయ్," అంటే ఇది మార్తయింది, చెల్లించేయబడింది, అయిపోయింది అని చెప్పేవాడు.
అవ్వు ఇచ్చినవాడు అతని వైపు చూసి, "అభినందనలు!" అని అంటాడు. యేసు "టెటెలెన్టాయ్" అని బెగ్గరగా పలికినప్పుడు, నీలువ చుట్టూ ఉన్నవారందరూ ఆ సంబంధాన్ని గౌరవించి ఉంటారు. అది చెల్లించబడింది, అది ముగిసింది. ఏమీ చెల్లించబడింది, మార్తేగా ఏమీ చెల్లించబడింది? దానికి సమాధానం వాహానికి చెల్లించిన వెల, విమోచన కొనుగోలు.

యేసు మన విమోచనను సరిగ్గా ఎలా సంహించాడు? అది ఎలా పనిచేస్తుంది?

హపం చేసిన వరతే ఒక్కరూ మరణించాలనేది ధర్మశాస్త్రం నీయమం. అదే ధర్మశాస్త్రం శాపం. ఇవేమిట గుర్తుంచుకోండి, 'మరణం' అనే పదానికి వేరుపడటం అని అర్థం. మీరు హపం చేస్తే, మీరు దేవుని నుండి శాశ్వతంగా వేరు చేయబడతారు. అది ఆ విధంగానే జరిగింది. ఎవరో ఒకరు వచ్చే ఆ అవ్వును రద్దు చేయాలి, దానిని తుడిచిపెట్టాలి, దాని కోసం చెల్లించాలి. స్పష్ట ఆరంభం నుండి, రక్షణబలి ఉండాలని దేవుడు శాసించాడు. ఎందుకో నాకు తెలియదు, మనం పరలోకానికి వెళ్ళినప్పుడు దేవుడిని అడుగుదాం. మనకు కొన్ని ఆధారాలు ఉన్నాయి. వరణం రక్షణలో ఉందని మనకు చెప్పబడింది. హపం

మరణం; జీవం మరణాననే రద్దు చేస్తుంది, అది మనం చెల్లించాల్సిన మూల్యం. మన హమాలను తీసివేయడానికి అది రక్షతమూల్యంగా చెల్లించవలసి వచ్చింది.

శతాబ్దాలుగా దేవుడు ఆ హమానికి వరతీకాత్మక వరాయశ్చేతతంగా వొట్టెళ్లు, ఎద్దులు, మేకలు మరియు దూడల వంటి జంతువుల రక్షతాననే అనుమతించాడు.

కానీ "ఎద్దుల మరియు మేకల రక్షతం నిజంగా హమాలను తీసివేయడం అనాధ్యం."

(హబ్రీయులు 10:4) కాదు, ఒకవేళ మన హపం ఎవ్వమైనా తీసివేయబడాలంటే, దానికి తగిన వీధంగా వరాయశ్చేతతం చేసి, ఆ అవ్వను రద్దు చేసి బలి మూడు వరమాణాలను నెరవేర్చవలసి ఉంటుంది: 1) అది మానవ బలి అయి ఉండాలి; 2) అది హపరహితమై ఉండాలి మరియు 3) అది ధర్మశాస్త్రం కోరింద జీవించి ఉండాలి, అనగా మోషే యొక్క హత ధర్మశాస్త్రంలోని వరత అక్షరాలను, వరత చుక్కను పరిమార్చి నెరవేర్చేదిగా ఉండాలి. "అయితే సమయము సంపూర్ణమైనప్పుడు, ధర్మశాస్త్రమునకు లోబడినవారే వీమోచించుటకు, అనగా కుమారులుగా మనకు సంపూర్ణమైన హక్కులు కలుగునట్లు, దేవుడు తన కుమారుని పంపెను. ఆయన నోతరీక జన్మించి, ధర్మశాస్త్రమునకు లోబడినవాడై వచ్చెను." (గలతీయులు 4:4) కాబట్టి ఆ బలి మానవ బలి అయి, ధర్మశాస్త్రం కోరింద జన్మించి ఉండాలి. యేసు ఈ మూడు వరమాణాలను నెరవేర్చారు. తత్ఫలితంగా, ఆయన మన కోసం ఆ వరాయశ్చేతతం చేయగలరు మరియు చేస్తారు.

కాబట్టి, కోరిన తు యేసునందు ఉన్నవారికి ఇవ్వమిది ఏ శిక్షావిధియు లేదు; ఎందుకంటే, కోరిన తు యేసు దేవర జీవమిచ్చు ఆత్మమ నీయమము హపమరణముల నీయమము నుండి నన్ను విడిచించెను. హప నవభావము వలన బలహీనపడిన ధర్మశాస్త్రము చేయలేని దానిని, దేవుడు హపపురుషుని వోలికలో తన నొంత కుమారుణ్ణి హపపరహారధ బలిగా పంపి చేసెను. అలాగున ఆయన హపపురుషునిలో హపమును ఖండించెను, తద్వారా ధర్మశాస్త్రము యొక్క నీతియుక్తమైన ఆవశ్యకతలు మనలో సంపూర్ణముగా నెరవేర్చబడును. (రోమా 8:1-4)

దేవుడు హవియైన మనుష్యుని వోలికలో తన నొంత కుమారుణ్ణి పంపినందువల్ల మనము హపమరణముల నుండి విడిచించబడదాము.

ధర్మశాస్త్రము యొక్క నీతియుక్తమైన ఆవశ్యకతలు మనలో నెరవేర్చబడునట్లు ఆయన మా హప పరహారధబలిగా ఉండును. ఇక్కడ "మనలో నెరవేర్చబడును" అని ఉంది కానీ "మనవలన నెరవేర్చబడును" అని లేదు. మనం ధర్మశాస్త్రము ఆవశ్యకతలను నెరవేర్చలేము. యేసు తవప మరెవరూ నెరవేర్చలేరు.

నాకు ఈ మోతతం వీషయంలో అత్యంత ముఖ్యమైన భాగం మూడవ వచనంలో, ఆ వచనంలోని చివరి హక్యంలో ఉంది, "ఆయన హవియైన మనుష్యునిలో హపమును ఖండించెను." అది ఏమి చెబుతుందో మేకు తెలుసా? దేవుడు నా వైపు, ఒక హవి అయినవపటికి, కోరిన తులో ఉన్న ఒక క్రైస్తవుని వైపు చూసినప్పుడు, ఆయన నా వైపు చూసి "ఓ హవి, నేను నీనను ఖండినాను" అని అనడు. దానికి బదులుగా, "ఆయన హవియైన మనుష్యునిలో హపమును ఖండినాను." ఆయన ఇలా అంటాడు, "నేను నీ హమానీ ఖండినాను, నీ హమానీ నీలువై ఉంచుతున్నాను మరియు యేసు నీతని నీకు అనుగ్రహిస్తున్నాను." టెటెలెటాయ్. ఆ హటలో చొవ్వనట్లుగా, "యేసు అన్వేషిని చెల్లించాడు, నేను ఆయనకు సర్వనం రుణపడి ఉన్నాను. హపం ఎర్రని మరకను మిగిల్చింది; ఆయన దానిని మంచులా తెల్లగా కడిగారు."

మరణం యొక్క శక్తి అంతమైంది. మానవాళికి సహజ శత్రువు మృత్యువు, కాదా? ఎవరో అన్నారూ, "మనిషి సంతోషంగా ఉండాలనుకుంటాడు, కానీ తాను చేయకూడదనుకున్న పనే చేస్తూ సంతోషంగా ఉండలేడు, అది మరణం." ఇది చాలా మంది మానవాళికి వరతీస్తుంది.

మనం మరణాననే ఎన్నేసారేలు హయిదా వేయడానికి వరయతనిస్తాం? ఆ రాక్షసుడిని ఎన్నేసారేలు తవ్వించుకోవడానికి వరయతనిస్తాం? అది లేనట్టే దాని చుట్టూ ఎన్నేసారేలు నాటయం చేస్తాం? దాని పట్టు నుండి తవ్వించుకోవడానికి వరయతనిస్తాం, కానీ చివరికి మనమందరం దాని ఉచ్చులో చిక్కుకుంటాం. నా దగ్గర ఒక గొప్ప శుభవారత ఉంది! యేసు ఆ ఉచ్చును విరిచాడు. యేసు ఎవ్వమైనా అంతయకరీయల వరసంగం చేయలేదు. నిజానికి, యేసు తాను హజరైన వరత అంతయకరీయలనూ చెడగొట్టాడు. అవి

యాయీరు కుమార్తె కోసం దుఃఖిన్తుండగా, అతడు అవ్వపడి ఆమెను సమాధిలో నుండి బయటకు తీశాడు. వారు వీధివరాలి కుమారుడిని నైను నుండి బయటకు నడివీన్తున్నారు. అతడు అవ్వపడి అతడిని లేపాడు. వారు నాలుగు రోజులుగా లాజరు కోసం ఏడుస్తూ ఉన్నారు. యేసు, "రాయీని వెనక్కి దొర్లించండి. లాజరు బయటకు రా" అని చెప్పాడు. యేసు తాను హజరైన వరత అంత్యక్రమాలను నాశనం చేశాడు.

ఆయన మరణం మరియు మనరుత్థానం జరిగిన ఆ మూడు రోజులలో, ఆయన మరణం యొక్క శక్తిని మార్తగా తొలగించాడు. "అయితే కరీన్తు నీజముగా మృతులలో నుండి లేపబడిన; ఆయన నీదేరించినవారిలో వరధమ ఫలము. ఎందుకనగా మరణము ఒక మనుష్యుని దేహా వచ్చినది గనుక, మృతుల మనరుత్థానము కూడా ఒక మనుష్యుని దేహానీ వచ్చును. ఏలయనగా ఆదామునందు అందరూ మరణించినట్లు, కరీన్తునందు అందరూ బ్రతీకించబడతారు. అయితే వరత ఒక్కరూ తమ తమ వంతు చొప్పన: కరీన్తు వరధమ ఫలము; ఆ తరువాత ఆయన వచ్చినవ్వపడు, ఆయనకు చెందినవారు." (1 కొరింథీయులకు 15:20)

ఆ శుక్రవారం మధ్యాహ్నం వారు యేసు నిరజీవ దేహానీ నీలువ నుండి దించి, అరుమ తొచ్చుకున్న ఒక సమాధిలో ఉంచారు. ఆయన తీరగి బ్రతుకుతున్న హగ్దానాలు తెలిసి, ఆయన అనుచరులకు భయపడి, ఆ నైనుకులు ఆ సమాధికి అడ్డంగా ఒక రాయీని దొర్లించి, దానీ మూనివేసి, దాని చుట్టూ కావలి ఉంచారు. కానీ, వారు జీవ బీజానీ నీలువరించలేకపోయారు. ఆ ఆదివారం ఉదయం, జీవవైన ఆయన బయటకు వచ్చినవ్వపడు మరియు మరెవరి ఇతర నత్తరీలు అక్కడ ఉన్నారు. ఆయన వరధమ ఫలం. మృతులలో నుండి లేపబడిన వారిలో మొదటివాడు, ఇక ఎన్నటికీ మరణించనివాడు. ఆయన తీరగి వచ్చినవ్వపడు, ఆయనయందు మరణించిన వారందరూ, కరీన్తున, అక్కయవైన మరియు అక్కయవైన దేహముతో సమాధిలో నుండి బయటకు వస్తారు. "కొప్పయవైనది అక్కయవైన దానినీ, మరణవైనది అమరత్వానీ ధరించుకున్నవ్వపడు, వరయబడిన ఈ మాట నెరవేరుతుంది: 'మరణం విజయంతో మరేంగివేయబడింది. ఓ మరణమా, నీ విజయం ఎక్కడ? ఓ మరణమా, నీ ముల్లు ఎక్కడ?' " (1 కొరింథీయులకు 15:54-55)

వరయవైన వారలారా, యేసు "సమావత్తువైనది! " అని చెప్పినవ్వపడు, ఆయన మరణానీ ఒక అగాధవైన గోత్ర నుండి బయటపడి మారేగంగా మారేచి, మనల్ని ఒక దారి నుండి తీసి ఒక మంచి దారిలో వెట్టాడు. మనం మరణానీ ఎదుర్కొనే విధానమే మన విశ్వాసానికి అసలైన పరీక్ష, అంతిమ కొలమానం. దేమడు మోవ్మల్ని ఈ ధూళి నుండి లేపుతాడనే అటువంటి విశ్వాసం, అటువంటి నవ్మకం మేకు ఉందా? ఆయన లేపగలడు - మేరు దానినై నవ్మకం ఉంచవచ్చు, ఎందుకంటే ఆయన మరణం యొక్క ఉచ్చను తెంచి, ఇక ఎన్నటికీ మరణించకుండా తీరగి వచ్చాడు. అది పూర్తయింది. ఇవ్వపడు అది మే చేతుల్లో ఉంది! హఠం #1257 నేటివ్ ఫ్లాట్, ఏప్రిల్ 7, 1996